

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 66. Concilium Romanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

mutatum fuisse. Et si id quod mutatur Sæculum XI.
A. C. 1050.
soli intellectus potentia fit, rursus perci-
pi non potest, quomodo istud subsistat, cum
intellectus res quidem existentes conside-
ret, sed non existentes non producat.

In fine hortatur Berengarium, ne
opiniones singulares foveat, & subjun-
git: *Dicis, quod hoc Sacramentum aliis*
oculis quam vulgus solet intuearis. Ex-
pertus loquor, te ipsum audiui, quod si non
audivissem, non crederem.

Hugo Lingonensis hoc Scriptum, an-
tequam Concilium Remense, in quo ob
crimen Simonie depositus est, anno 1049. *Sup. §. 26.*
celebraretur, composuerat.

§. LXVI.

Concilium Romanum.

Concilium Romanum post Pascha, quod
hoc anno millesimo quinquagesimo
in diem decimam quintam Aprilis inci-
derat, celebratum. Adfuerunt magno
numero Episcopi, Abbates, alique ex
variis Regionibus viri piiissimi, quos in-
ter Lanfrancus fulgebat. Leo Papa, ad
quem Berengarii Hæresis delata fuerat,
coram toto Concilio primam Berengarii
Epistolam ad Lanfrancum de Evcharistia
datam, & a quodam Clerico Ecclesie
Remensis Romam allatam, recitari iussit.
Nuncius enim a Berengario cum hac epi-
stola missus, cum Lanfrancum, ut sperave-
rat,

Herm. contr.
an. 1050.
Lanfran. de
Corp. Dom.
c. 4.

Sæculum XI. rat, in Normannia non habuisset, eam qui
A.C. 1050. busdam Clericis dederat, qui perlectam
 communi Ecclesiæ Fidei adversam judi-
 cantes, aliis legendam tradiderant, ejus-
 que sensum prolixè explicaverant. Hinc
 in Lanfrancum suspicio ceciderat, quod
 sensa amici, ita ad se scribentis, appro-
 baret.

Ex Lectione hujus Epistolæ omnibus
 patuit, quod Berengarius Joannem Sco-
 tum laudaret, Paschasium damnaret, &
 opiniones de Evcharistia Fidei contrarias
 teneret. Hinc lata in eum condemna-
 tionis sententia, qua Ecclesiæ Commu-
 nione privabatur. Tum Papa Lanfran-
 cum surgere, atque ut ea, quæ ipsi obji-
 ciebantur, dilueret, fidem suam expone-
 re, eamque magis Antiquorum auctori-
 tate quam argumentis demonstrare jussit.
 Ipse surgens, quæ sentiret explica-
 vit, & tam apposite probavit, ut cunctis
 ejus dicta, nemine omnino quidquam in
 contrarium afferente, placuerint. His
 peractis Papa Concilium Vercellis pri-
 ma Septembris celebrandum indixit.

In Concilio Romano Delegati Archi-
 episcopi Turonensis querelas in Concilio
 Remensi anno superiore motas renova-
 runt, contra Archiepiscopum Dolensem
 & Episcopos Britannia, qui præterea Si-
 monia accusabantur. Jusserat quidem
 Papa eos ad Concilium Romanum ve-
 nire,

nire, sed soli Legati Turonenses adfuerunt, Britannis absentibus. Ergo Papa datus ad Ducem Britanniae & illius Provinciae Optimates literis memorabat: *In Veterum Decretis invenimus, omnes Episcopos Provinciae vestrae Archiepiscopo Turonensi subiectos esse debere, quod, ut alia silentio praetereamus, in Epistolis Nicolai Papae ad Salomonem Regem Britanniae datis, praecipitur.* Tum Episcopos Britanniae excommunicat, & iis officium Divinum celebrare aut Benedicere interdicat. Ducem monet, ut se eorum Communioni subtrahat, ipsisque praecipit, ut Concilio Vercellensi intersint, querelis Archiepiscopi Turonensis responsuri, & contra accusationem, quod labe Simoniaca infecti essent, causam suam defensuri.

§. LXVII.

Colloquium Briotnense.

Interea Berengarius in Normanniam profectus, cum ad Abbatiam, quae Pratel-
lis nuncupatur, in Dioecesi Lexoviensi, jam ante annum millesimum trigesimum quintum restauratam, pervenisset, cum Abbate, nomine Ansfredo, a quo honeste satis exceptus fuerat, collocutus est. At vir ille strenuus blasphemias proferentem non tulit; nam cum esset doctissimus, & Berengarii mentem variis quaestioni-

Saeculum XI.
A.C. 1050.

ep. 12.

Sup. lib. L.
§. 58.

Durand.
Troarn. p.
106. par. 9.